Radwil Dul Dorroc városa

Psz. 3700.

FÖLDRAJZ

Radwil – ahogy mindenki hívja – egy, a Quiron-tenger belsejében a szigetek között megbúvó kalózváros. Ami azt illeti az egyik leghírhedtebb kalózváros a tenger északkeleti felén, mégis kevesen ismerik pontos helyét. A partvidék népeinek nagy része csak mesének tartja a városról és lakóiról szóló legendákat, csak a legmegátalkodottabbak és a legjobban tájékozottak veszik komolyan. Minden valamit magára adó csempész, aki átszeli a tengert keresztbe hosszába, ismeri Radwilt, és általában bejárása is van oda. Ahogy az ifini csempész-közmondás tartja: *„Ha kell egy hely ahol egyszerre akarsz a mennybe és pokolba kerülni, keresd Dul Dorroc báró ölelését”*.

Történelem

Radwil története a régmúltba nyúlik vissza. Valószínűsíthetően egy crantai viharmágus lakhelye volt még régebben, de erre vonatkozó utalás csak Yankar és Toron legöregebb hajózó családjainak birtokában van. A Kyr Birodalom idejében egy mágikus őrtorony állt itt teljes pompájában, hogy ellenőrizze a tengeri forgalmat illetve kisebb hadállásként is szolgálhasson egy hadjárat esetén. Az iratok szerint Hossyon Elkerys-on Cjanheran flottája innen indult el az Ynevet megkerülő expedíciós útjára. A hatodkor viharaiban a történetírók szerint (az említett értekező iratokban) orwellánus kyrek kaparintották meg a tornyot, de nem örülhettek sokáig a sikerüknek, mert a „Dél büszkesége” Ennor Ranthe ura Ildar-on Althassin Hssyndar Pe. 3000-ben flottájával porig rombolta a helyet kipurgálva az orwellánusoktól. Csak az őrtorony és Orwella számára emelt szigetemlékmű nagyobb maradványai maradtak fent, minden mást elemésztettek Sogron lángjai. Hírét sem lehetett hallani a helynek egészen a Psz. 2170-ig, amikor néhány eltűntnek hitt lázadó aszisz hajóskapitány egy kisebb kalózflotta élén rajtaütött a nagykirály egyik abbitszállítmányán, és a túlélőkkel hírét nem vitették az Acél Kígyó Szövetségnek. Azóta Radwil, a titokzatos kalózváros lakói fel-fel bukkannak a Quiron-tengeren és kifosztják az arra vitorlázó embereket. Az Acél Kígyó Szövetségének Több konfliktusa is volt mind a toroni flottával, mind Yankar és a Sinemosi Liga nagyjaival, míg nem a yankari flotta Psz. 2631-ben szabályos ütközetben tönkre nem verte a kalózokat, és békepaktumra nem kényszerítette őket. Azóta az Acél Kígyó Szövetsége nagyjából tartotta magát a paktumhoz, de nem önszántából… igazából sose tudta kiheverni azt a csatát, így kénytelen a nagyhatalmak kereszttüzében érvényesülni, és köpönyegforgató módon mindig a többet ígérő oldalára állva, a part menti alvilággal jó kapcsolatot ápolva felszínen maradni.

Földrajz és a jellemző természetes élővilág

Radwil városa, – vagy ahogy az asszisziszok mondják Radwil Dul Dorroc (Dul Dorroc báró, az első kalózherceg után) –, más néven a Szörnyzátony Yankartól északra, Rumilanttól keletre, Jadiltól délre a tenger közepén terpeszkedő szigetvilágban rejtőzik. A város kapuját jelentő öblöt kiterjedt zátonyvilág zárja el, ami a hajók számára igen veszélyes. A város érdekszférájába tartozik a szigetvilág számtalan, meredek, sziklás falú szárazulata. Az növényvilág felettébb gyatra, míg a terület belső részén a dús mediterrán növényzet jellemző, a partszakaszon és a korallzátonyokon rejtőző települések növényvilága kimerül a kék, zöld és vörös algában és a tüskés sárkánygyökérben, ami áthatolhatatlan kerítést von némelyik sziget köré a sziklás területekre. Az alga sok helyi étel alapanyagaként szolgál, de a gyógyászatban is ismertek pozitív hatásaik, ellenben a sárkánygyökérrel, melynek fás, ujjnyi tüskéit ragadós gyantával vonja be, melyek sérülés esetén a sebbe jutva kínméregként hatnak. Aki viszont tudja, hogy hogyan kell a sárkánygyökeret „szüretelni”, az egy rendkívül erős fájdalomcsillapító, koncentrációt javító szerre, vagy éppen kínokozó idegméregre tehet szert. Sajnos ezen tudás csak a helyiek sajátja, illetve egy-két igazán fanatikus herbalistáé, így a sárkánygyökér még a Quiron-tenger menti városok piacain is ezüstbe kerül.

Ami az állatokat illeti, a megszokott mediterrán környezethez tartozó állatvilág jellemző. Ettől eltérő állatfaj a helyi szigetcsoporton élő zöld fúródarázs és a cápapatkány. Az előbbi egy mutatóujj nagyságú zöldeskék darázsfajta, mely zömmel éjszaka aktív és petéit élőlények hallójáratai közelébe helyezi el. A peték (majd egy tucat) a lerakásukat követő pár perccel később ki is kelnek. A lárva ekkor bemászik az adott élőlény hallójáratán keresztül az agyszövethez, majd befészkeli magát, és lévén igen apró, az esetek többségében ezt észrevétlenül teszi. Amelyik lárva az agyszöveten élősködve kifejlődik (1-2 hét), teljesen kialakulva a szemüregen keresztül távozik, de ekkor a gazdatest általában már nem él. Agresszív terjeszkedő életmódja ellenére a darázsfaj nem irtja ki a helyi állatvilágot, egyrészt természetes ellenfele a páncélos kurkászsün miatt, illetve a vörös páfrány rendszeres fogyasztása miatti kipárolgások is elriasztják a darazsat. Ezért a helyi növényevők rendszeres tápláléka a szapora növény, illetve Radwil lakóinak ínye is a páfránytól vöröslik időnként. A vörös páfrány rágása majd egy hétig hatékony ellenszer a darázs petéi ellen, a kellemes ánizsos izzadságszag taszítja a kikelt lárvákat, idővel el is pusztulnak tőle. A páfrány égetésének füstje magát a darazsat is elriasztja.

A cápapatkány egy vízi élőlény, mely kisebb halakat és szárazföldi állatokat, dögöket fogyaszt. Kiváló úszó, és a szárazföldön is kiválóan fut. Mérete a kisebb, macska-méretűektől a legnagyobb, kutyaméretű hímekig is terjedhet. Formáját tekintve patkány alakú, úszóhártyás lábakkal, és halfarokban végződő testtel rendelkezik. Ez a csapkodó farok szokott felszín közelében kibukkanni a vízből, így hasonlítva a cápák hátuszonyára,

innen is a neve. Az állat veszélye abban rejlik, hogy csapatostul vadászik. A majd fél tucat egyed képes akár egy felnőtt embert is elejteni. Erre ritkán kerül sor, mivel a cápapatkány gyáva állat, de nagy létszámfölényben vakmerőbbek lesznek. A csapatok vezető egyede mindig az alfa hím, mely méretétől függően akár egy nagyobb falkának is parancsolhat. Feljegyzések születtek már arról, hogy yankari kereskedőhajót prédált fel egy akár száz egyedet is számláló falka. Komoly fejtörést okozott ez a falka Yankar bérmágusainak, de végül egy mágikus betegséggel sikerült kiirtani őket.

Radwil mindennapjaiban is szerepel a cápapatkány. Általában elesett embereket, gyanútlan gyermekeket támadnak meg a part közelében, vagy a temetetlen holttestekből lakmároznak a kanálisban. Az sem számít ritkaságnak, hogy egy-egy kalózúr háziállatként tarja őket egy medencében, és a kínzásra szánt foglyokat, halálra ítélt embereket veti az állatok elé. A cápapatkány éjjel és nappal is aktív, de a sötét helyeket kedveli, és a déli órákban általában barlangokban alszik.

A város lakossága, szokásai

Radwil városának lakossága nagyrészt aszisz felmenőkkel rendelkezik, de a hosszú évszázadok során „felhígult” a vérük a sinemosi zsiványok, dzsad csempészek, bukott toroni pietorok és szökött rabszolgák vérével is. Nyelvük jellemzően aszisz-köztoroni keveréke erős dzsad szókinccsel, zömében a káromkodások terén. A város állandó népessége tízezer főre tehető, amihez hozzájön még a zátonyszigetek falvainak majd ezerfős népessége. Ezek közül Csontöböl a legnépesebb a maga hétszázhatvan főjével. A népesség egyébként állandóan változik. A város egyfajta menedék minden becstelen ember számára, így alkalmanként akár a szokásos duplája is lehet népsűrűség a városban és a környező falvakban.

A lakosság öltözködése semmiféle divatot nem követ és semmilyen népszokásnak nem felel meg, ugyanúgy fel lehet fedezni itt a dzsad kaftánba öltözött embert, mind a toroni incogno mindenféle válfaját. Egy valamiben viszont minden ruhadarab megegyezik, mindegyik kényelmes, és alkalmas a hosszú tengeri viszontagságok átvészelésére. A szegényebbek ruhái szakadozottak, erősen hiányosak, sokszor csak egy kötéllel összehúzott nadrágból, vagy szakadt szoknyából állnak. Ezzel szemben a tehetősebbek ruházata a színek és formák minden fajtáját képviseli. A fegyverek nyílt viselése szintén jellemző, ha csak egy nagyobb halfiléző kés is, de még a sarki utcalányok is hordanak maguknál valamit, amivel meg lehet szúrni vagy vágni egy embert. Az itt élők becstelensége és a fegyverek jelenléte csapnivaló közbiztonságot eredményez, úgy is mondhatnánk, hogy az nincs. A klánok adott területein a klán törvényei, és a helyi kalózbáró szava határozza meg, hogy az ember most helyesen vagy helytelenül cselekedett, engednek-e valamit, vagy sem. Ezt felülbírálhatja Radwil aktuális vezetőjének, a kalózhercegnek a szava. Nagyon ritkán fordul elő azonban, hogy a kalózherceg felülbírálja egy klánbáró szavát annak saját területén, csak rendkívüli helyzetben történik ilyen.

A törvény felett állnak a város papnői, a Kígyóanya Gyermekei, az ő szavuk minden esetben sorsdöntő, és minden törvény és szabály felett áll.

Gazdaság

A város gazdasága mondhatnánk, hogy a kereskedelmen alapszik, de ez ordas nagy hazugság lenne, minden valamit magára adó kereskedő kiköpne ilyen kijelentés hallatán. A város gazdaságának oroszlánrészét az orgazdaság, csempészés, kalózkodás adja, kismértékben a környező falvakban megtermelt haszonnövényének és tenyésztett állatainak kereskedelme, illetve a halászat. A helyben termesztett növényeket és tenyésztett állatokat mindet felhasználják, Radwilban hiánycikk az élelmiszer, a külhonból szállított étel luxuscikknek számít. A kézműves termelés kevéssé jellemző és az is egy-egy klánnak a közvetlen felügyelete alá tartozik. Ilyen kézműves helyek a város néhány kovácsműhelye illetve öntödéje. Ezzel szemben a városban engedéllyel rendelkező külhoni kereskedők (akik valójában tiszteletbeli radwiliak) bárminemű árut árusíthatnak, természetesen a klánok elővásárlási joggal rendelkeznek. Ebből kifolyólag ami Radwilban nem található, az nem is létezik a Quiron-tenger partvidékén, itt szinte mindenre van árus, vevő, és ami még is csak hiányozna, annak beszerzésére bármikor kaphat mindenhájjal megkent jelentkezőt az ember… természetesen tisztes jutalomért!

A városban hivatalos fizetőeszközként gyöngyöket használnak, de elfogadnak bárminemű ezüstöt vagy aranyat is, a nemesfémtartalmától függően vannak jobban preferált érmék… ezek megkülönböztetésében elég képzett a lakosság nagy része, nehéz átverni őket. Természetesen ha valaki toroni aranydukáttal fizet, azt igen kedvelik, de felettébb gyanús, ha csak ilyen érmével képes fizetni.

Ami a gyöngyök értékét illeti: a hagyományos fehér kagylógyöngy a legelterjedtebb, váltóára a kisebb darabokénak 1-2 toroni ezüstdénárnak megfelelő, míg egy nagy szem akár 15 ezüstöt is érhet. Ennél értékesebb fajta a kék lagúnagyöngy, mely lágy világoskék színével igazi ritkaság, átlagos szemek ára 20-30 ezüstig is terjedhet. A fekete mélytengeri kalózgyöngyöt már nem ezüstben, hanem aranyban mérik, váltóára a legkisebb szemeknek is egy arany, míg egy nagyon ritka diószem méretűért már akár ötvenet is adnak. A legritkább fizetőeszköz a gyöngyök között a bíborgyöngy. Darabját ötször értékesebbnek tartják, mint fekete testvérét, és ez csak a nem mágikus darabokra vonatkozik… azok ára felbecsülhetetlen. De vigyázzon, aki ilyen gyönggyel akar fizetni, mert szerencsésebb pillanatában az üzletfele egy hajót is odaadhat

pár szemért, míg a Szörnyvérű – Radwil jelenlegi kalózhercege – a mágikus darabokért tűzön-vízen át képes elmenni, akár az eladó élete árán is, de megszerzi, – ez köztudott.

Vallás

A városban senkit nem érdekel a másik vallása egészen addig, amíg az szembe nem helyezkedik a Kígyóanya vallásával. A város állandó lakóinak a vallása ugyanis egyöntetűen a Kígyóanya hite. A klánok a papnőknek abszolút hűséggel tartoznak, amit szigorúan vesznek és büntetnek (kivétel nélkül kínzás, csonkítás, kínhalál), ha valaki ez ellen vét. A papnők nem üldözik az egyéb vallást követő embereket, ha azok nem gyakorolják nyíltan a hitüket, nem terjesztik azt, és nem támadják a Kígyóanya hitét.

A vallás gyökerei teljes mértékben Orwella hitén alapulnak, a Kígyóanya így egyben Orwella maga. Ezen hitbéli ténnyel, a szent iratok tartalmával csak is kizárólag az aktuális főpapnő és annak kiválasztott utódja van tisztába. A főpapnői tisztséget jelenleg Amilla Ravuth tölti be már emberemlékezet óta, a pletykák szerint már ezer éve. Egy átlagos hívő radwili lakos, vagy akár egy hétköznapi papnő is csak a babonákkal teletűzdelt tengeri szellemhitet megfertőző orwellánus vallási szokásokkal van tisztában, a hit hátterével nem.

A lakosság fanatikus hívő emberekből áll, vagy megfontolt hitvédő alakokból, akik a maguk jól felfogott érdekében mindig az „igaz” oldalra állnak. A helyi vallás nem egyezik meg Orwella tanainak sem Gro-Ugonban, sem Toronban ismert változatával. Erősen áthatják a tengeri népek babonás szokásai, hiedelmei, de megmaradt a maga kegyetlen kaotikus uralkodói mivoltában. Így a Kígyóanya maga a haragvó és kegyetlen tenger maga, egy kígyóistennő, aki az embert azért teremtette, hogy szolgálja Őt, és csak azok emelhetik fel a fejüket, akik bizonyítják, hogy az istennőhöz hasonlatosak. Tanai nem különbek a farkastörvényektől. Erről azt hihetné az ember, hogy nem képes egy életképes társadalmat fenntartani, de Radwil már több száz, ezer éve fent áll, így ez a város gyakorlatilag Orwella megvalósult káosza, ami egyszerre éltet és elpusztít. Szent állatuk természetesen a világot járó tengeri óriáskígyó, aki az élet teremtője és elpusztítója is egyben. Legfőbb és leginkább ismert tilalom a tűzmágia és a hamvasztás tilalma, ezek megszegéséért azonnal kínhalállal büntetik az illetőt, és feláldozzák a Kígyóanyának. Papjai csak is kizárólag kiemelt szépségű nők, akik igyekeznek minél inkább hasonulni istennőjükhöz, ezért a magasabb beavatottak már pikkelyhez hasonló bőrrészekkel, kígyónyelvvel és szemmel rendelkeznek. Testüket ritkán borítja egy ágyékkötőnél több, maximum nyakukban egy rézből vert kígyóamulettet, derekukon egy szíjon áldozótört viselnek. A papnők segítőjének számító szent szolgák agyhalott, de szintén szép, kimunkált testű férfiak, akiket a felavatási aktus után kasztrálnak. Ők fegyverrel és erős karral védelmezik a papnőket az ostoba, külvilági behatolóktól. Ilyenre viszont jellemzően ritkán van szükség, lévén, hogy a város fordulna az ilyen bolondok ellen.

Alapvető vallási ünnep több is van, de a hétköznapi szertartásos tavasz és télköszöntő áldozatok és orgiák kivételével, csak két főbb van. Az egyik a százévente megrendezett *Nagy Vadászat ünnepe*, illetve az istenváró *Sötét Hold ünnepe*. Míg az előbbit minden századik évben egy sötét együttálláskor kezdik meg, addig az utóbbiról csak legendák szólnak, mert csak várják papnők, hogy egyszer beteljesíthetik azt, és „a Kígyóanya gyermekét világra hozhatja a kiválasztott a Kapuk megnyitásakor, amikor a Sötét Hold a legfényesebben ragyog”.

Városőrség, haderő, közbiztonság

Városőrség nincs, és a nyílt fegyverviselés és használatból kifolyólag a közbiztonság egyenlő a nullával. Az elesettek könyörületben nem, csak maximum megvetésben reménykedhetnek, ha kellően megalázkodóak, és túlélik a „gúnyolódást”, megtűrhetik őket a városban. Aki képes kellő erőt felmutatni, vagy csak színlelni, az kérészéletű biztonságban van, igazából csak az lehet nyugodt, aki a klánok védelme alatt áll. Aki felmutatja, vagy nyíltan viseli a kalózherceg kígyós-halálfejes vert

arany érméjét, arra minősített helyzeteket leszámítva nem mer senki kezet emelni.

Radwil haderejét a kalózklánok harcosai és hadihajói adják. A harcosok összetétele vegyes, kiforrott formái nincsenek. Minden klán a szokásainak megfelelő fegyverekkel rendelkezik, szörnyvadászói (hadihajói) változatos kialakításúak, valamelyiknek semmilyen fegyverzete sincs, míg a *„Hullámlovas”* egy toroni hadihajóra is komoly veszélyt jelenthet.

Ami a haderő létszámát illeti, a város állandó lakosságának majd felét a klánok harcosai adják.

A város felépítése, jellemző épületei

Radwil egy rendkívül jól védett öböl partján kialakított település. A város bejáratának számító zátony part sok járható ösvénnyel rendelkezik, de aki nem ismeri ezeket, az lassan és körültekintően tud csak behajózni a város közelébe, vagy óhatatlanul fent akad az éles korallzátonyokon. A bejáratot egy 20 láb magas őrtorony figyeli a part menti sziklák tetejéről. Ugyan a város bejáratánál van egy régi öreg világítótorony, de használaton kívül van, jelenleg a Szemzabálók nevezetű kalózklán központi épülete.

Maga a város egy meredek, de járható sziklafallal szegélyezett kis öbölben helyezkedik el.

Közvetlenül az öböl bejáratánál három méretes, itt-ott erősen megtépázott sziklasziget helyezkedik el. A legnagyobb szikla egy kifaragott kígyót ábrázol. Mindhárom sziklaszirtet járatokkal fúrták át, és kapcsolódnak egymáshoz, a Kígyóanya Gyermekeinek lakhelye, a központi épülete maga a faragott kígyószirt.

A lakóházak, épületek a sziklafalba, az öbölben lévő „sziklatornyokra” és a partszakaszra épültek. Ebből a legjelentősebb a régi kyr Őrtorony, ami masszív gránitfalaival és majd 30 lábnyi magasságával uralja Radwil látképét. Itt lakik Radwil kalózhercege, az Acél Kígyó Szövetség vezetője, és az épület egyben jelenleg a Dög Gyermekeinek központja is.

A város látványosságai közé tartozik a Fogak Verme, a város egyetlen gladiátorarénája. Itt csak is kizárólag élet-halálharcot láthat az ember, és ugyan közelébe sem érhet egy shuluri küzdőtérnek, de a bizarr trófeákkal szegélyezett véres „gödör” egy életre szóló „élményt”, vagy rémálmokat ad a látogatóknak. Az aréna és a környező épületek a Bolondfik klánjának ad otthont.

Hasonló látványosság a város áldozótere is. A négy sarkát óriási tengerikígyó szobrok

uralják, míg közepén az alvadt vértől fekete, embernyi áldozóoltár terpeszkedik.

A város egyik legfontosabb részét a Bordély negyednek csúfolt épületek összessége adja. A tengerből magasan kiemelkedő sziklaoszlopok tetején épült lakóházakat és bordélyokat a látogató csak Radwil partszakaszáról induló kötélhidakon keresztül, vagy a sziklák közé ékelődött hajóroncsokról kiépített lépcsőkön felsétálva érheti el. Az öt emelet magas cifra kinézetű testes épület, a Kéjsellő, a legnagyobb, középen lévő sziklaoszlopon helyezkedik el, és egyben az Ezüstvérűek felségterületének központja.

Az öböl bejárata mellett van a város „temetője". Aki egy kicsit is foglalkozik a halottjaival, az egy lezárt hordóba helyezi a holttestet, és egy vaskos uszadék fához kötve kiviszi azt egy csónakkal a Holtak medrébe, majd egy horgonnyal rögzíti azt. Itt a nézelődő sok ember síremlékét láthatja, kinek díszesebbet, kinek szegényebbet. A régi kalózvezérek holtestei, vagy csak az emlékművei mind itt szunnyadnak örök álomban. Ezen szokás Radwilban az áshatatlan sziklás terep, és a hamvasztás vallási tilalma miatt alakult ki.

A város egyéb épületeire jellemző a vályogból és fából/uszadék fából, partra vontatott kisebb hajóroncsokból épült viskók, raktárházak. Ilyen házak százaiból áll az úgynevezett „Halásznegyed", ami a Város termelő alsóbb néprétegeinek ad helyet.

A sziklafal tetején egy óriási hasadék helyezkedik el, ami egy gigászi kútként uralja a sziklák mélységét. Ennek oldalában fából eszkábált lépcsőkön, kötélhátsókon ereszkedhet le a látogató. Ugyanakkor ez nem tanácsos idegeneknek, mert a Mélytoroknak is csúfolt barlang a „Szarosok" klánjának központi területe.

A város nagy jellegzetessége a kikötőkben lévő trófeaoszlopok. A nagy vadászaton levadászott állatok trófeáit tűzik ki a kikötői kőoszlopokra. A legnagyobb ilyen trófea a kyr őrtorony előtti dokkban van, egy kisebb tengeri kígyó teteme.

A város érdekszférájához tartozó falvak száma úgy egy tucatnyira tehető, mind kiszolgálja Radwilt mindenben, amivel csak tudja. Az ott lévő épületeket a mediterrán partvidékekre jellemző fából ácsolt lakó és raktárépületek adják. A funkcionális létezésük miatt semmi jelentősebb hely nem akad ezek között.

A kalóz klánok

Radwil városát az Acél Kígyó Szövetsége uralja, mely öt kalóz klánból áll, ezeket pedig egy-egy kalózbáró irányítja. A kalóz klánok szoros együttműködés keretében uralják a tenger ezen felét, és osztoznak a zsákmányon. A várost és területeit annak megfelelően osztják fel, hogy a Nagy

Vadászat alkalmával hogyan teljesítenek a klánok. A Nagy Vadászat ünnepén a papnők áldásával kihajóznak a klánok „Szörnyvadászai”, és versenyezni kezdenek: amelyik hajó a legfenségesebb áldozatot hozza a Kígyóanyának egy éven belül, az lesz a Szövetség vezető klánja, és a hajó kapitánya lesz az új kalózherceg.

A jelenlegi erőviszonyok már több száz éve fent állnak, az évek alatti kisebb hatalmi területek módosulásával.

A Dög Gyermekei

A Dög Gyermekei az elsőszámú klán Radwilban, vezetőjük a Szörnyvérű, a jelenlegi kalózherceg. Posztját a pletykák szerint már ezer éve betölti, és minden századik évben Ő hozza el újfent a legnemesebb áldozatot a főpapnőnek, aki rendre módra a klánt nevezi ki vezetőnek a többi klán nagy bosszúságára. A Szörnyvérűt állítólag maga az istennő átkozta meg, mert egyszer ellent mondott, és megszegte annak közvetlen parancsát. Mi sem bizonyítja ennek valóságalapját, hogy a Szörnyvérű nem csak viselkedésével szolgált rá a nevére, marcona ábrázata, testfelépítése eltorzult, kaotikus módon tengeri korall borítja bőrét, szájába cápafogsor ül, és karmos kezeit a tengeri hárpiák is megirigyelnék.

A klán tekintélye elég komolynak mondható, nyíltan senki, még a többi klán sem mer szembe szállni velük. Ez elsősorban annak köszönhető, hogy a Dög Gyermekei rendelkezik a legtöbb harcossal, a legnagyobb csatahajóval, a Krákenfogóval, illetve a papnők osztatlan pártfogását bírják a törvények szerint.

A pletykák szerint a főpapnő időnként együtt hál a Szörnyvérűvel, így a zúgolódás mindennapos a többi klán között, nem tartják tisztának a versenyt, annak ellenére, hogy a Dög Gyermekei minden nagy vadászaton a valóban a legfenségesebb áldozatot hozzák el.

A klán központi épülete és a Szörnyvérű szálláshelye, a régi kyr Őrtorony, de a legnagyobb kikötőhelyek, és a város központi raktárterületei is a fennhatóságuk alá esik. A szövetség törvényei szerint a kalózherceg mindenből részesül, így a klán alapvetően a csempészett áruk feletti központi hatalom mellett a többi klán adójából tartja fent és gyarapítja magát. A közhiedelem szerint – amit a jól értesültek nagyon is valósnak tartanak – a Szörnyvérű személyes raktára roskadozik a ritkábbnál-ritkább kincsektől. Tény és való, a Szörnyvérű megrögzött gyűjtő, kényszeres módon ráteszi a kezét mindenre és amit kellően értékes darabnak tart, az bekerül a gyűjteményébe. A szóbeszéd úgy tartja, hogy aki valami értékeset keres a Quironeiában,

nézzen be a kalózherceg kamrájába, ott megtalálja. A kalózherceg kincseskamrája az őrtorony központi termében van, és súlyos, acéllal kivert ajtókkal, valamint erős őrséggel tartja távol az érdeklődőket.

Az Ezüstvérűek

Az Ezüstvérűek klánja Radwil egy furcsa jelensége. A klán kizárólag toroniakat hajlandó alkalmazni, vezetőjük „Mithrillnyelvű" Yrdill Hyssa-dor állítólag tisztavérű kyr, amit persze egy toroni famor halálos sértésnek venne, ha hallaná. Tény, hogy a klán vezetője csak a tisztavérűnek tartott klánbáró és annak rendre kyrvérű ágyasának leszármazottja lehet. A szabályok miatt a klán nem túl népes, de annál jobban felszerelt és támogatott, a pletykák szerint Yrdill olyan mágia birtokosa, ami ritka családi örökségként száll a klán újabb vezetőire. A klán fegyverarzenálja legendás a városban, hajóikon naftavetők vannak, fegyvereseiket robbanóporokkal és tűzfegyverekkel, kénes gyújtóbombákkal, és igen trükkös nyílvetőkkel szerelik fel.. Fegyvermestereik a város legjobb kardforgatói, nem egy közülük bukott, vagy üldözött toroni pietor.
A klán érdekszférája a szigetoszlopokon kialakult Bordély negyedre terjed ki, így a városban folyó prostitúció, nő- és rabszolga kereskedelem, illetve a városban folyó szerencsejátékok tartoznak befolyásuk alá, a vérviadalok kivételével.

A Szemzabálók

A közvélekedés szerint a Szemzabálókat egy őrült északi barbár harcos alapította, aminek hitelét a klán is tükrözi. Való igaz, hogy a klán tagjai mind a szokásosnál is szadistább hajlamokkal megáldott, kannibál emberfajzatokból áll. A klán szokásai közé tartozik a rituális emberevés, ugyanis a hitük szerint aki megeszi a másikat, az elveszi az áldozat erejét. Ez legfőképp a szemre igaz, így a legtöbb tagjuk csak kivájja az ellenfele szemét és felfalja azt, sokszor életben is hagyják az illetőt. Néhány Szemzabáló viszont tovább megy a dologban, és szó szerint feldolgozza áldozatát. Nem ritkaság, hogy a klán területein lévő hentesüzletek emberhúst árusítanak kedvező áron. A sors iróniája, hogy a klán felügyelete alá tartozik az élelmiszerkereskedelem. A klán területein lévő raktárházak dugig vannak silány minőségű parti kukoricával és búzával, hallal, gyümölcsökkel és egzotikus élelmiszerekkel. A klán joga és kötelessége az élelmiszer megvámolása a piacokon, illetve ínséges időkben, annak kiosztásának felügyelete. A Szemzabálók vezetője „Tüskés" Buldard, aki nevét a bőrvértjébe vert acéltüskékről kapta. A tüskéken tartja legyőzött ellenfelei levágott füleit…

Bolondfik

A Bolondfik klánja a városban folyó vérviadalokért felelős, az azokon folyó fogadásokon ők szedik a sápot, és fölözik le a hasznot. A városba érkező „gladiátorokra" is elővásárlási joguk van az Ezüstvérűeknél, illetve bárki is akarna az utcán egy jó kis „Belezést" (páros viadal halálig) kezdeményezni, fogadást kötni rá, csak a Bolondfik beleegyezésével teheti csak meg. A klán nem rendelkezik erős flottával, mindössze két hajójuk van, és csak kétszer több emberük, mint az Ezüstvérűeknek, és az is rosszul felszerelt. Ennek ellenére keményen helyt tudnak állni a többi kalóz klánnal szemben. Tagjai egytől egyik bolondok, vagy csak annak tettetik magukat. Tény, hogy az emberek egyfajta tisztelettel tekintenek rájuk, mivel kiszámíthatatlanok és egyfajta szent őrület van a szemükben, a klánok közül hozzájuk látogatnak el a legtöbbet a papnők, és az áldozati játékokat is ők felügyelhetik. Alapításuk története eléggé kusza, egyesek szerint egy déli őrült színész- és dalnoktársulat hozta létre a klánt, mások szerint a Kígyóanya kiválasztott szent szószólói már az ősidők óta. A klán jelenlegi vezetője „Fülig száj" Tessial, aki magának adta ezt a gúnynevet.

Szarosok

A Szarosok klánja a leginkább lenézett és mellőzött a kalózok között. Tagjai rosszul felszereltek, gyakran csak egy késsel rendelkeznek, tengerjáró hajójuk is csak egy van, de a szegények között nagy népszerűségnek örvendnek. Ez elsősorban azért van, mert akinek nincs semmije Radwilban, az előbb-utóbb meghal, vagy a Szarosok közé áll. A klánnak a törvények szerint joga van minden tárgyhoz, amit a tenger kiköp magából, vagy ami egy földre esett hulláé. Ezt érdekes, de nem szélsőséges módon mindenki tiszteletben tartja, ha csak nem akarja magára haragítani Radwil „szemét és fülét”. Ugyanis amit a Szarosok nem tudnak, az nem is történt meg Radwilban, de sokszor a Quiron tenger mentén sem. A klán területe az egész város, lévén hulla bárhol lehet, a víz mindenhol hullámzik, de a tagoknak otthont a sziget barlangrendszerei adnak. Radwil érdekszféráiban nincs számottevő erejük, de egy-egy „szemfüll” még Ifinben, Shulurban és Yankarban is akad. Vezetőjük „Ocsmány” Orgunn, egy tályogos arcú vénember, aki éles eszével még ilyen öregen is figyelemreméltóan vezeti a Szarosok klánját.

Képek: 2017 Riot Games, Inc. All rights reserved.

A cikkben szereplő térkép és címer Magyar Gergely munkái.

2017.07.25.
Szerző: Büki Szabolcs
Forrás: Kalandozok.hu
Szerkesztette: Magyar Gergely

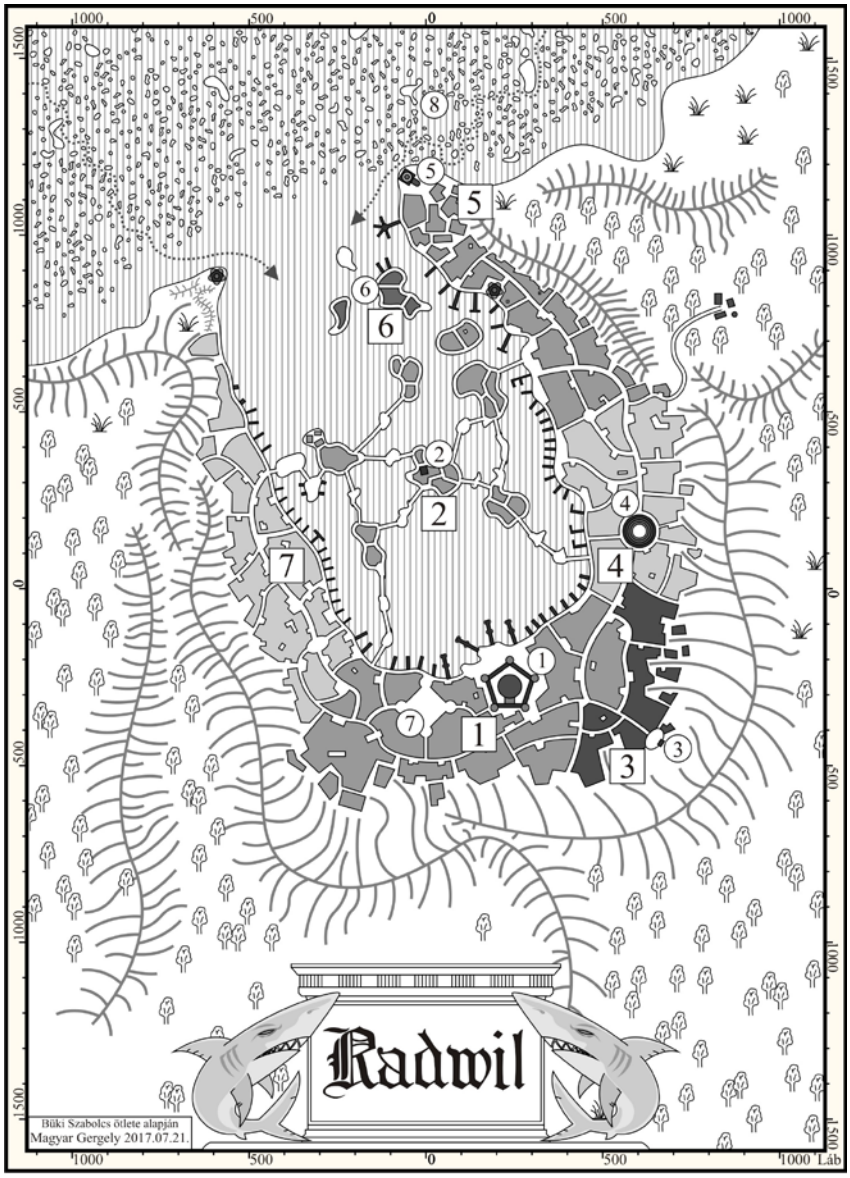

1 - A dög gyermekei
2 - Ezüstvérűek
3 - Szarosok
4 - Bolondfik
5 - Szemzabálók
6 - Kígyóanya gyermekei
7 - Halásznegyed

1 - Régi kyr őrtorony
2 - Kéjsellő (bordély)
3 - Mélytorok (barlang)
4 - Fogak Verme (aréna)

5 - Világítótorony
6 - Kígyószirtek
7 - Áldozótér
8 - Holtak medre